

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Denne gang stemmer vi ikke om det samme, som vi stemte om sidst. Der er fire klare undtagelser. Det skridt, vi skal tage den 18. maj, er et mindre skridt end det, vi burde have taget ved den sidste folkeafstemning.

Befolkningens garanti – og det synes jeg er det allervigtigste ved den undtagelse, vi har lavet et kompromis om – består først og fremmest i, at vi nu siger til befolkningen, at hvis vi ændrer ved disse fire undtagelser, vil syv partier i Folketinget bede om, at sagen kommer til en ny folkeafstemning. Der er en garanti om, at hvad angår Europas udvikling – i hvert fald på disse fire områder – vil vi spørge befolkningen, inden vi går videre. Det er den store forskel – ud over de fire undtagelser.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det er jo interessant at høre heroppefra, at man fortsætter i de ti andre lande, når der står i artikel R:

»Denne Traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den Italienske Republiks regering.«

Vi ved alle sammen, at uden alle tolv ratificering er Maastrichttraktaten faldet. Derfor var det meget interessant at høre fru Charlotte Antonsen sige, at de ti bare kører videre. Ifølge Maastrichttraktaten kan de ikke gøre det. Hvis de gør det, bryder de Traktaten. Hvordan vil vi nogen sinde kunne stole på nogle lande, der bryder en traktat, vi har underskrevet i fællesskab?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, det er vigtigt, at det ikke lykkedes for fru Annette Just at få det til at se ud, som om den drøftelse, vi har her i dag, bare er en forlængelse af de drøftelser, vi havde i 1992 før folkeafstemningen den 2. juni.

Vi drøfter dette på et nyt grundlag, og på en række områder er vi ikke særlig begejstrede, for vi havde hellere set det oprindelige indhold i Maastrichttraktaten gennemført. Men vi accepterer, at vi er nødt til at etablere dette nye

grundlag for at sikre Danmarks medlemskab af EF.

Fru Annette Just kan jo ikke komme uden om, at der i hvert fald på ét område også er sket nogle positive ting. Og det drejer sig om hele den diskussion, vi havde sidste år om subsidiaritetsprincippet, hvor vi fra tilhængerens side ikke var i stand til virkelig at udmønte, hvad det betød. Man må da sige, at siden den 2. juni og frem til nu er der sket en vældig udmøntning i hele drøftelsen og diskussionen om, hvad subsidiaritetsprincippet indebærer. Vi er endda kommet så langt, at der under det danske formandskab nu er kommet offentlighed i ministerrådsmøderne. Der var ingen af os tilhængere, der sidste år turde sige, at det ville ske inden for et år, to år eller fem år. Det kunne vi ikke vide. Men det er da en kendsgerning.

Så det skal ikke lykkes for fru Annette Just her fra Folketingets talerstol at forsøge at bilde befolkningen ind, at det ikke er et nyt grundlag, befolkningen skal tage stilling til. Det er et nyt, synligt grundlag, som vi beder den danske befolkning om at gå ud at stemme om den 18. maj – og det burde have været den 27. april!

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har overhovedet ingen illusioner om, at argumenter her fra talerstolen vil gøre ret meget indtryk på hverken fru Annette Just eller fru Kirsten Madsen.

Men nu har jeg flere gange hørt fru Kirsten Madsen sige, at Maastrichttraktaten er bortfaldet på grund af det danske nej. Jeg synes, det er hamrende udemokratisk, at man ikke vil lade den irske befolkning bestemme Irlands fremtid eller lade den franske befolkning bestemme Frankrigs fremtid, men vil lade Danmarks befolkning bestemme hele Europas fremtid.

Jeg synes, det er i orden, at den danske befolkning bestemmer Danmarks fremtid. Lad os så tage det problem for sig selv! Men vi skal ikke, vi kan ikke, og vi bør ikke forhindre de andre lande i selv at bestemme deres fremtid.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er en mærkedag i dag. Jeg tror, det er